

แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ.2566

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่

รายปี พ.ศ.2566

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางแผนการดำเนินงาน และกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง” และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนาและบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ จึงได้ทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เช่น Thailand ๔.๐ และหน่วยงานสามารถนำแผนไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบแนวทาง การดำเนินงานของหน่วยงาน และประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรม ที่รองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัดและในส่วนกลาง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำและสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	
2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ	2
2.2 แผนระดับที่ 2	2
2.3 แผนระดับ 3 ที่เกี่ยวข้อง	4
ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่	
3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหาและความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ	5
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ รายปี พ.ศ.2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566	
3.1.1 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดแพร่	5
3.1.2 การวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม	10
3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	13
3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่	19
วิสัยทัศน์	19
พันธกิจ	19
แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	19
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	
4.1 โครงการแบบย่อ	22
4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.	33
และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ รายปี พ.ศ. 2566	
4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานอุตสาหกรรม	34
จังหวัดแพร่ ตามแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่	
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่

รายปี พ.ศ.2566

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. 2566 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนานโยบาย การผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนตามแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio -Circular-Green Economy: BCG Model) และยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงานควบคู่กับการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อมตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ จึงได้ทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานสามารถนำแผนไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน และประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัดและในส่วนกลาง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำและสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1)

1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้าน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- (2) ประเด็นยุทธศาสตร์ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
- (3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ด้วยการสร้างองค์ความรู้ และสร้างแนวคิดจากประสบการณ์จริงในการพัฒนาธุรกิจใหม่โดยการใช้นวัตกรรม เสริมสร้างทักษะในการวิเคราะห์ คิดค้นอย่างสร้างสรรค์ และการฝึกเขียนข้อเสนอโครงการด้วยการใช้นวัตกรรมให้แก่ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจอาหาร เพื่อก่อให้เกิดการลงทุนเชิงพาณิชย์ สร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการ หน่วยงานผู้ให้บริการทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ให้เกิดความร่วมมือกันในการยกระดับความสามารถของธุรกิจอาหารในภาคเหนือ ก่อให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด

2.2 แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

2.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่

- (1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ
 - เป้าหมาย : ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ : สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัด ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
- (2) แผนย่อยการสร้างเสริมผู้ประกอบการ
 - แนวทางการพัฒนา
 - 1) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงของสินค้าและบริการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล
 - 2) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - 1) ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - 1) อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้นขยายตัวร้อยละ 10
 - 2) ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างแนวคิดในการพัฒนาธุรกิจโดยใช้นวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

(1) เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยใช้องค์ความรู้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับ ศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศ สามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่าง ต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) องค์ประกอบ เป้าประสงค์ที่ต้องการให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ระบุทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งเน้นได้อย่างชัดเจน การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมุ่งเน้นคัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ Hi-Value and Sustainable Thailand องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- 1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)
 - 2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)
 - 3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)
 - 4) ปัจจัยสนับสนุน การพลิกโฉมประเทศไทย (Key Enablers for Thailand's Transformation)
- โดยภายใต้องค์ประกอบใน แต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ ในช่วงระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570

(3) หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลผลิตขั้นมูลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

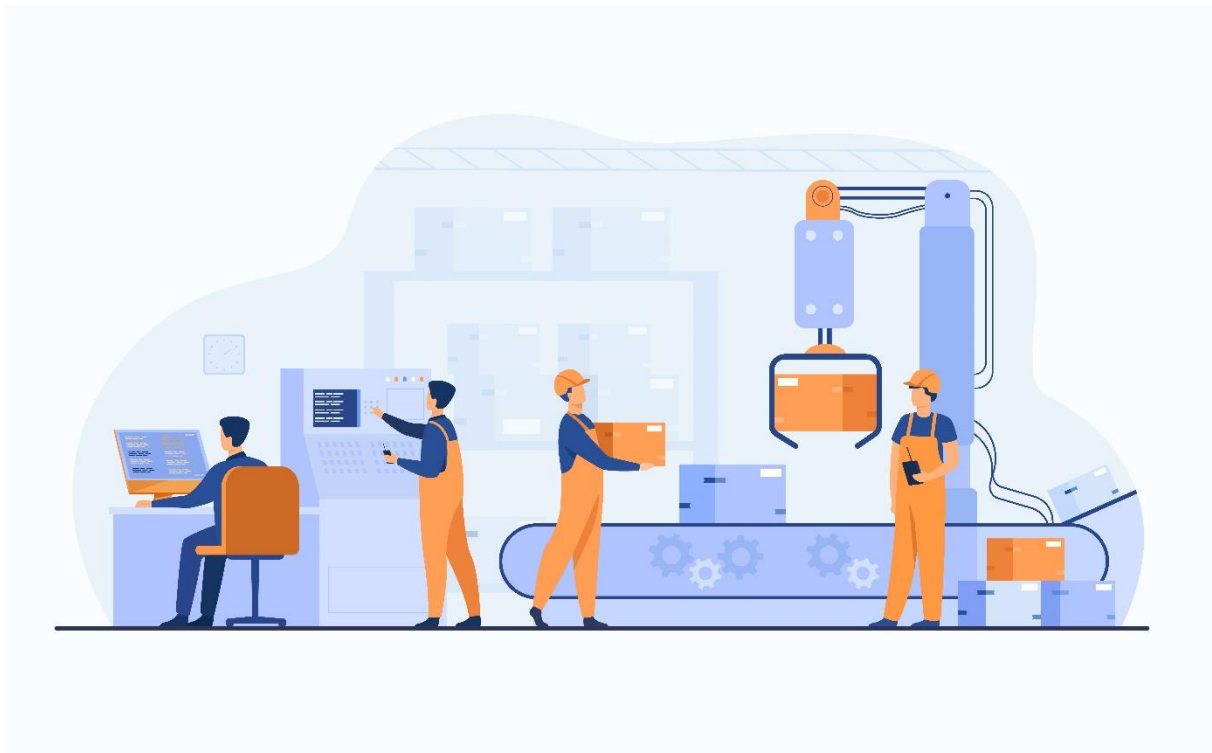
ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น 2.0 ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น 2.5 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลง ร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

2.3 แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

1. แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
2. แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
3. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2562 - 2580) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
4. แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562 - 2570) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
5. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ โดยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ
6. แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. 2564 - 2573 สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
7. แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ (พ.ศ.2566 - 2570)

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ได้ทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3 และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ 3 เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และหน่วยงานสามารถนำแผนไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน และประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรม ที่รองรับแผนยุทธศาสตร์ในระดับจังหวัดและในส่วนกลาง สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดทำและสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

3.1 การประเมินสถานการณ์ ปัญหาและความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปจังหวัดแพร่

ตราประจำจังหวัด

ตราประจำจังหวัดแพร่เป็นรูปม้ายืน และมีโบราณสถานที่สำคัญของจังหวัดแพร่ คือ พระธาตุช่อแฮประกอบอยู่บนหลังม้า

ต้นไม้ประจำจังหวัดแพร่

คือ ต้นยมหิน มีลำต้นสูงประมาณ 15-25 เมตร เปลือกนอกมีสีน้ำตาลถึงสีน้ำตาลดำ ใบประกอบแบบขนนก ปลายคี่ ยาวประมาณ 30-50 ซม. มีใบย่อยที่ออกตรงข้ามกัน 4-10 คู่ และที่ปลายก้านอีก 1 ใบ ดอกมีลักษณะเป็นช่อมีกลิ่นหอม มีความยาว 1.5 ซม. ผลเป็นแบบผลแห้ง มีเปลือกแข็ง สีน้ำตาลรูปทรงแบบไข่ขนาดยาว 2.5-5.0 ซม. เมื่อแก่จะมีสีดำ เมล็ดมีลักษณะแบนเป็นแผ่นบาง ๆ สีน้ำตาล

ธงจังหวัดแพร่

ธงพื้นสีน้ำตาลแดง แบ่งตามแนวตั้ง ตรงกลางเป็นรูปวัดพระธาตุช่อแฮ

คำขวัญประจำจังหวัดแพร่

“หม้อห้อม ไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม”

ลักษณะทางกายภาพ

❖ สภาพทางภูมิศาสตร์

พื้นที่จังหวัดแพร่ล้อมรอบด้วยภูเขาทั้ง 4 ทิศ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 เป็นภูเขา มีพื้นที่ราบเพียงร้อยละ 20 โดยลาดเอียงไปทางทิศใต้ตามแนวไหลของแม่น้ำยมคล้ายกันกระทะ พื้นที่ราบของจังหวัดจะอยู่ระหว่างหุบเขามี 2 แปลงใหญ่ คือ ที่ราบบริเวณพื้นที่อำเภอร้องกวาง อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น และอำเภอเด่นชัย และอีกหนึ่งแปลงคือ บริเวณที่ตั้งอำเภอลองและอำเภอวังชิ้น ซึ่งที่ราบดังกล่าวใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร

❖ สถานที่ตั้ง อาณาเขต

จังหวัดแพร่เป็น 1 ใน 17 จังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งเหนือที่ 14.70 ถึง 18.44 องศา กับเส้นแวงที่ 99.58 ถึง 100.32 องศา อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 155 เมตรอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครตามทางหลวงหมายเลข 11 และ 101 ประมาณ 551 กิโลเมตร และทางรถไฟ 550 กิโลเมตร (ถึงสถานีรถไฟเด่นชัย) มีเนื้อที่ประมาณ 6,538.59 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,086,625 ไร่ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่

ทิศเหนือ	เขตอำเภอสองและอำเภอร้องกวาง ติดต่อกับ จังหวัดลำปาง และพะเยา
ทิศตะวันออก	เขตอำเภอเมืองแพร่และอำเภอร้องกวาง ติดต่อกับ จังหวัดอุตรดิตถ์
ทิศใต้	เขตอำเภอเด่นชัยและอำเภอวังชิ้น ติดต่อกับ จังหวัดอุตรดิตถ์และสุโขทัย
ทิศตะวันตก	เขตอำเภอสอง อำเภอลอง และอำเภอวังชิ้น ติดต่อกับ จังหวัดลำปาง

ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

❖ ด้านการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง จังหวัดแพร่แบ่งเขตการปกครองออกเป็น

- 8 อำเภอ 78 ตำบล 708 หมู่บ้าน 18 ชุมชน
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 84 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 25 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 57 แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลจำนวน ตำบล หมู่บ้าน ชุมชน อบจ. ทม. ทต. และอบต.

อำเภอ	จำนวน						
	ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน	อบจ.	ทม.	ทต.	อบต.
เมืองแพร่	20	166	18	1	1	9	9
สูงเม่น	12	110	-	-	-	1	12
เด่นชัย	5	52	-	-	-	3	4
สอง	8	85	-	-	-	2	7
ลอง	9	90	-	-	-	6	5
หนองม่วงไข่	6	35	-	-	-	1	5
ร้องกวาง	11	93	-	-	-	2	8
วังชิ้น	7	77	-	-	-	1	7
รวม	78	708	18	1	1	25	57

❖ ข้อมูลประชากร

จังหวัดแพร่ มีประชากร ณ เดือน ตุลาคม 2564 จำนวน 437,074 คน จำแนกเป็น

ชาย 210,828 คน หญิง 226,246 คน

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนประชากรและครัวเรือน

อำเภอ	จำนวนราษฎร (คน)			จำนวนครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
เมืองแพร่	54,779	61,238	116,017	52,384
สูงเม่น	35,861	38,127	72,988	29,711
เด่นชัย	17,133	17,416	34,549	15,074
สอง	23,850	25,220	49,070	19,198
ลอง	26,433	27,160	53,593	20,595
หนองม่วงไข่	8,076	9,237	17,313	6,932
ร้องกวาง	23,030	24,985	48,015	18,609
วังชิ้น	22,666	22,863	45,529	16,656
รวม	210,828	226,246	437,074	179,159

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดแพร่, ข้อมูล ณ ตุลาคม 2564

ข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

❖ แหล่งน้ำธรรมชาติ

แม่น้ำยม เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัด มีต้นน้ำกำเนิดจากดอยขุนยวม 2 ในทิวเขาผีปันน้ำ เขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยไหลลงทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านชอกเขาที่ปกคลุมด้วยป่าและมีความลาดเทมาก มีที่ราบแคบ ๆ ริมลำน้ำเป็นบางตอน เมื่อเข้าท้องที่จังหวัดแพร่และผ่านลำน้ำางแล้วลงทางทิศใต้เริ่มออกที่ราบผืนใหญ่ของจังหวัดแพร่จากอำเภอสอง ผ่านอำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอเมือง อำเภอสอง ไปจนถึงอำเภอเด่นชัย จากนั้นไหลลงสู่ทิศตะวันตกเข้าสู่ชอกเขาไหลผ่าน อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น ก่อนเข้าท้องที่สุโขทัยลงทางทิศใต้ถึงอำเภอศรีสัชนาลัยและมีความลาดเทน้อยลงเมื่อผ่านที่ตั้งจังหวัดสุโขทัย แล้วลงทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ท้องที่จังหวัดพิษณุโลกถึงท้องที่จังหวัดพิจิตรแล้วไหลลงทางทิศใต้เป็นครั้งสุดท้าย และมีแนวขนานคู่เคียงกับแม่น้ำแพร่ จนไหลลงแม่น้ำสายนั้นที่บ้านเกยชัยในเขตอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ยาวประมาณ 735 กม. โดยไหลผ่านจังหวัดแพร่ตามแนวยาวของจังหวัดระยะทาง 280 กม. ซึ่งเป็นความยาว 1 ใน 3 ของความยาวทั้งหมดของลำน้ำ

ลุ่มน้ำยม เป็นลุ่มน้ำหลักในภาคเหนือของประเทศไทย เป็นลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของลุ่มน้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่รับน้ำฝน 23,618 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 11 จังหวัด ประกอบด้วย พะเยา แพร่ ลำปาง แพร่ตาก กำแพงเพชร สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิษณุโลก พิจิตร และนครสวรรค์ ประกอบด้วย 11 ลุ่มน้ำย่อย คือ แม่น้ำยมตอนบน แม่น้ำครว น้ำปี้ แม่น้ำาง แม่น้ำยมตอนกลาง น้ำแม่คำมี น้ำแม่ต้า ห้วยแม่สิน น้ำแม่อก น้ำแม่รำพัน และแม่น้ำยมตอนล่าง ลุ่มน้ำยมมีปริมาณฝนเฉลี่ยปีละ 1,143 มม. มีปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยปีละ 4,143 ล้าน ลบ.ม. เป็นปริมาณน้ำท่าในฤดูแล้ง 696 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ 17 ของปริมาณน้ำท่า ทั้งหมดจากการรายงานการศึกษาของกรมชลประทานเมื่อปี พ.ศ. 2541 พบว่าความจุน้ำของลำน้ำยมตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงอำเภอเมืองสุโขทัยจะมีค่าอยู่ระหว่าง 1,500 ถึง 3,000 ม³/วินาที ในส่วนของจังหวัดแพร่ ความจุของลำน้ำที่สถานีห้วยสัก (Y20) อ.สอง 3,538 ลบ.ม./วินาทีระดับตลิ่ง 12.506 ม. ที่สถานีน้ำโค้ง (Y12) อ.เมือง มีความจุ 1,027 ลบ.ม./วินาที ระดับตลิ่ง 8.260 ม. และที่สถานีวังชิ้น (Y37) มีความจุ 1,692 ลบ.ม./วินาทีระดับตลิ่ง 12.990 ม. เนื่องจากสภาพคอขวดของลำน้ำทำให้การระบายน้ำในฤดูฝนทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรและมักเป็นปัญหาเรื่องอุทกภัย อีกทั้งมีลักษณะคดเคี้ยวไปมา ทำให้ในฤดูฝนเมื่อมีน้ำไหลบ่าอย่างแรง มักเกิดอุทกภัยในพื้นที่ราบลุ่มสองริมฝั่งแม่น้ำยม แม่น้ำยมเป็นแม่น้ำสายเดียวในจำนวนแม่น้ำสายหลักของลุ่มน้ำเจ้าพระยาที่ไม่มีเขื่อนเก็บกักน้ำในช่วงฤดูแล้ง ประกอบกับการที่ลำน้ำสาขามีปริมาณน้ำน้อยจึงมักเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำเป็นประจำทุกปี

ปริมาณน้ำท่าในพื้นที่ลุ่มน้ำยมจังหวัดแพร่ แม่น้ำยมเฉพาะที่ไหลผ่านจังหวัดแพร่ ซึ่งมีความยาว 280 กม. มีลำน้ำสาขาที่สำคัญไหลลงสู่แม่น้ำยม จำนวน 16 สายครอบคลุมพื้นที่ 3,309.67 ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่า 778.75 ล้าน ลบ.ม. (ร้อยละ 18.79 ของปริมาณน้ำท่าในพื้นที่ลุ่มน้ำยมทั้งหมด) นอกจากนั้นแม่น้ำยมในเขตจังหวัดแพร่ ยังมีลำน้ำย่อย ๆ ซึ่งเป็นสาขาเล็ก ๆ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำยมโดยตรง กระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ คิดเป็นพื้นที่ 3,228.93 ตร.กม. มีปริมาณน้ำท่า 759.75 ล้าน ลบ.ม. (ร้อยละ 18.34 ของปริมาณน้ำท่าทั้งหมดในลุ่มน้ำยม) รวมในจังหวัดแพร่ 1,538.50 ล้าน ลบ.ม. นอกจากนี้ยังมีปริมาณน้ำท่านอกเขตที่ไหลเข้าจังหวัดแพร่ที่แก่งเสือเต้น 797.05 ล้าน ลบ.ม. และปริมาณน้ำท่าที่น้ำาง 354.93 ล้าน ลบ.ม.รวมปริมาณน้ำท่าที่ไหลผ่านจังหวัดแพร่ 2,690.48 ล้าน ลบ.ม. ลำน้ำสาขา จำนวน 16 สาขา ที่ไหลลงแม่น้ำยม ได้แก่ ลำน้ำาง ลำน้ำแม่สอง ลำน้ำแม่ยางหลวง ลำน้ำแม่คำมี ลำน้ำแม่หลาย ลำน้ำแม่แคม ลำน้ำแม่สาย ลำน้ำแม่มาน ลำน้ำแม่พวก ลุ่มน้ำแม่แคม ลุ่มน้ำแม่สาย ลุ่มน้ำแม่ต้า ลุ่มน้ำแม่หลาย ลุ่มน้ำแม่คำมี ลุ่มน้ำแม่พวก ลุ่มน้ำแม่สอง ลุ่มน้ำแม่มาน ลุ่มน้ำแม่สรอย ลุ่มน้ำแม่ถาง ลุ่มน้ำแม่พุง ลุ่มน้ำแม่ถาน ลุ่มน้ำแม่จอก ลุ่มน้ำแม่ยางหลวง ลุ่มน้ำแม่เก็ง ลำน้ำาง

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ป่าไม้ 2,627,401.47 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 64.84 ของพื้นที่จังหวัดแพร่ จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินออกเป็น 3 เขต ดังนี้

1. เขตป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Zone C) เนื้อที่ 2,009,989.27 ไร่
2. เขตป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Zone E) เนื้อที่ 1,096,650.56 ไร่
3. เขตป่าที่เหมาะสมกับการเกษตรกรรม (Zone A) เนื้อที่ 31,344.78 ไร่
4. พื้นที่เอกชน เนื้อที่ 913,028.03 ไร่

ข้อมูลเศรษฐกิจ

❖ ด้านเศรษฐกิจ

จำนวนธุรกิจจัดตั้งใหม่ : มีผู้ประกอบการธุรกิจยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนบริษัทใหม่ในจังหวัดแพร่ ประจำปี พ.ศ.2564ทั้งสิ้น 278 ราย โดยมีมูลค่าทุนจดทะเบียน จำนวน 287,690,000 บาท

ตารางแสดงข้อมูลการเปรียบเทียบการจดทะเบียนนิติบุคคลจัดตั้งใหม่ ปี พ.ศ.2564

ทะเบียนนิติบุคคล	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
จำนวน (ราย)	148	139	278	139	100
ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	195.61	151.04	287.69	136.64	90.46

ตารางแสดงข้อมูลการจัดเก็บภาษีสรรพากร

ประเภทภาษี	จัดเก็บภาษีได้จริง					
	ปี 2563 ต.ค. 62 - ก.ย. 63		ปี 2564 ต.ค. 63 - ก.ย. 64		ปี 2565 ต.ค. 64 - มี.ค. 65	
	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)	จำนวนเงิน (ล้านบาท)	เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	148.634	3.85	172.754	13.96	85.564	0.95
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	124.002	2.38	185.089	33	53.541	72.84
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	376.114	6.58	414.993	9.37	191.827	8.16
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	21.050	13.03	42.514	50.48	5.441	290.68
อากรแสตมป์	6.275	5.80	1.946	79.49	4.060	76.03
ค่าปรับภาษีอากร	1.223	4.34	1.663	26.45	0.699	18.88
รวม	677.299	6.46	818.960	17.64	341.132	20.03

3.1.2 การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

❖ ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัดแพร่

สรุปผลวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

เมื่อวิเคราะห์สรุปจากแผนพัฒนาจังหวัดแพร่ สรุปภาพรวม ได้ว่าปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่สำคัญ ดังนี้

1) ปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำ รายได้น้อย ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ และความต้องการด้านการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ

เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัดแพร่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการทำการเกษตรให้ได้มาตรฐาน ขาดการเข้าถึงเทคโนโลยีมาช่วยในการทำเกษตร และต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ประกอบกับเมื่อถึงหัวฤดูแล้ง หรือหลังฤดูเก็บเกี่ยว ประชาชนจึงว่างเว้นจากการเกษตรกรรม และไม่มีอาชีพเสริม นอกจากนี้ ยังพบปัญหาาราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ ประกอบกับค่าครองชีพที่สูงขึ้น จึงทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย

2) ปัญหาความต้องการด้านการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์หัตถกรรม สินค้าแปรรูป

เนื่องจากสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ ขาดตลาดในการกระจายสินค้า ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ และมาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ รวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร พอหลังฤดูแล้งหรือฤดูเก็บเกี่ยวทำให้เกิดการว่างงาน ไม่มีอาชีพเสริม ขาดรายได้ ขาดอำนาจในการต่อรอง ขาดแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ขาดเครื่องมือที่ทันสมัยในการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ รวมถึงการบริหารจัดการการผลิต การแปรรูป และการตลาดยังไม่ครบวงจร และขาดประสิทธิภาพ

❖ ผลิตภัณฑ์มวลรวม/รายได้ประชากร

จังหวัดแพร่ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2563 มูลค่าเท่ากับ 31,218 ล้านบาท โครงสร้างทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของประชากร ปี 2563 เท่ากับ 82,657 บาท จัดเป็นอันดับที่ 56 ของประเทศ และเป็นลำดับที่ 14 ของ 17 จังหวัดภาคเหนือ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ตารางแสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดแพร่ ประจำปี 2563 จำแนกตามสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)
ภาคการเกษตร	6,009
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	6,009
ภาคนอกการเกษตร	25,209
ภาคอุตสาหกรรม	4,135
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	256
การผลิต	3,166
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	446
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	266
ภาคบริการ	21,074
การค้าปลีก	1,626
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	3,611

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	982
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	222
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	450
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,992
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,525
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	15
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	19
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	2,993
การศึกษา	4,393
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,752
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	130
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	363
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	31,218

ที่มา : สนง.คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. 2563)

❖ การอุตสาหกรรม

ปี 2565 จังหวัดแพร่ มีสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน 320 แห่ง การกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดแพร่ มีลักษณะการกระจายตัวค่อนข้างน้อย โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสูงเม่น อำเภอเด่นชัย และอำเภอเมืองแพร่ เนื่องจากมีความสะดวกทางด้านคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค

ตารางแสดงข้อมูลการกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม ปี 2565

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)		
			ชาย	หญิง	รวม
อำเภอเมืองแพร่	80	1,159.857	841	635	1,476
อำเภอร้องกวาง	38	1,974.13	774	551	1,325
อำเภอลอง	24	244.55	212	94	306
อำเภอสูงเม่น	92	629.866	1,099	467	1,566
อำเภอเด่นชัย	42	819.554	929	441	1,370
อำเภอสอง	24	711.04	120	40	160
อำเภอวังชิ้น	13	874.271	175	133	308
อำเภอหนองม่วง	7	43.408	46	30	76
รวม	320	4,386.97	4,191	2,391	6,594

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมปี 2565

ประเภทอุตสาหกรรม	ราย	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)
อุตสาหกรรมเกษตร	๔๓	๖๖๕.๑๗	๕๘๙
อุตสาหกรรมอาหาร	๒๓	๒๑๕.๙๐	๓๙๕
อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	-	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	๒	๓.๒๐	๓๓
อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	๒	๙	๒๙๐
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	๑	๓.๙๗	๑๐๐
อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๗๒	๔๐๙.๗๖	๒,๒๑๘
อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๗๐	๒๒๐.๘๑	๑,๕๔๗
อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	๒	๘.๘๐	๕๔
อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	-	-	-
อุตสาหกรรมเคมี	๑	๗	๑๐
อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๓	๔๗.๒๐	๘๑
อุตสาหกรรมยาง	-	-	-
อุตสาหกรรมพลาสติก	๔	๓.๖๕	๔๗
อุตสาหกรรมโลหะ	๓๑	๒๐๑.๗๙	๓๐๓
อุตสาหกรรมโลหะ	๑	๒.๒๐	๙
อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	๗	๓๐.๔๐	๑๒๑
อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	๒	๖.๘๕	๓๗
อุตสาหกรรมไฟฟ้า	-	-	-
อุตสาหกรรมขนส่ง	๖	๔๒.๗๐	๕๔
อุตสาหกรรมอื่นๆ	๕๐	๒,๕๐๘.๕๗	๗๐๖
รวม	๓๒๐	๔,๓๘๖.๙๗	๖,๕๙๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่, ข้อมูล ณ วันที่ 22 ธันวาคม 2565

- สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๕ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่ อุตสาหกรรมอื่นๆ , อุตสาหกรรมเกษตร , อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ , อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน และ อุตสาหกรรมโลหะ ตามลำดับ
- อุตสาหกรรมที่สำคัญในจังหวัดแพร่ ได้แก่ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ , อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน
- อุตสาหกรรมในครัวเรือนที่สำคัญในจังหวัดแพร่ ได้แก่ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ , อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน

ตารางแสดงจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

ประเภทข้อมูล	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
โรงงาน (โรง)	1,879	312	312	319	320
ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	6,876	6,467	6,469	4,465	4,386
คนงาน (คน)	11,745	6,488	6,509	6,575	6,594

3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด

1) ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดแพร่

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ที่ผ่านมา เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวทาง และทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ใน 5 ปีข้างหน้า ดังนี้

1. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการทางด้านการบริหารจัดการในการผลิตอุตสาหกรรมที่เหมาะสม ตลอดจนสามารถวางแผนธุรกิจและการตลาดอย่างเป็นรูปธรรม
2. สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการเดิมและสร้างผู้ประกอบการใหม่
4. เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด
5. ส่งเสริมและพัฒนาารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค
6. สนับสนุนให้มีการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์เป็นที่ต้องการของตลาด
7. พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและนักลงทุน
8. สนับสนุนการศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงอุตสาหกรรมและพาณิชย์ รวมทั้งการวิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์

2) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

การพัฒนาอุตสาหกรรมในแพร่ ในปีที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตสินค้า OTOP เพื่อพัฒนาคุณภาพ สินค้าและศักยภาพผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ผลิตสินค้า OTOP ให้มีความสามารถแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศทางด้านการเป็นผู้ประกอบการอย่างมืออาชีพ การสร้างผู้ประกอบการใหม่ การบริหารจัดการในการผลิต การพัฒนารูปแบบ ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และการพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน

การพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดแพร่ ยังพบปัญหาอุปสรรค ดังนี้

1. กระทรวงอุตสาหกรรม จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาอุตสาหกรรมตามศักยภาพ ของแต่ละจังหวัดค่อนข้างน้อยในแต่ละปี ทำให้การพัฒนาผลิตภัณฑ์เอกลักษณ์จังหวัดแพร่ ไม่เป็นไปความมุ่งหวังที่ตั้งไว้
2. การพัฒนาวัตถุดิบอุตสาหกรรมไม่สอดคล้องกับการผลิตของโรงงานในพื้นที่ ต้องนำเข้าวัตถุดิบจากจังหวัดอื่น เช่น ข้าว ที่เป็นวัตถุดิบหลักของโรงงานผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยวอบแห้ง, กลุ่มผู้ผลิตสุรากลั่นชุมชน เป็นต้น ส่งผลให้ เงินไหลออกนอกจังหวัดแพร่และสูญเสียเศรษฐกิจทั้งทางด้านของการขนส่งและพลังงาน ซึ่งส่งผลต่อการผลิตของผู้ประกอบการและทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นกว่าจังหวัดอื่น
3. การผลิตสินค้าทางเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป การเชื่อมโยงกันระหว่างผู้ประกอบการยังน้อย ประกอบกับการส่งเสริม สนับสนุน และการพัฒนายังขาดความต่อเนื่อง
4. ขาดการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิตแก่เกษตรกร ศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดแพร่

1. ผลิตภัณฑ์ไม้สัก

จังหวัดแพร่ ได้มีนโยบายการพัฒนาจังหวัด ตามยุทธศาสตร์จังหวัดแพร่ ทั้งนี้ได้มีนโยบายส่งเสริมพัฒนา ผลิตภัณฑ์ไม้สักในจังหวัดแพร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ซึ่งมีบทบาทด้านการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนาและสร้างศักยภาพในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะด้านการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ ที่มีการแข่งขันกันสูงในด้านการตลาด อีกทั้งการพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ ให้มีความหลากหลาย ทำให้ลูกค้ามีโอกาสเลือกซื้อได้มากขึ้น การส่งเสริมการพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ จึงเป็นกระบวนการสำคัญเพื่อ สร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ซึ่ง สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพสูง ได้มาตรฐานและ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ไม้สักได้อย่างยั่งยืน โดยการนำความรู้ด้านภูมิปัญญา ดั้งเดิมผสมผสานกับความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ไม้ให้มีความ หลากหลายและสวยงาม ตรงกับความต้องการของลูกค้า รวมถึงลดการสูญเสียระหว่างการผลิตใช้ทรัพยากร อย่างคุ้มค่า ส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่าง ยั่งยืนต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้มีการผลักดันการพัฒนาในรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการใน จังหวัดแพร่ ทั้งนี้ทำให้ผู้ผลิตชุมชน และผู้ประกอบการให้ความสำคัญในการนำองค์ความรู้ และเทคโนโลยีมา ปรับใช้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของตนเองได้ ในการดำเนินกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้สัก และเพิ่มศักยภาพของผู้ผลิต ผู้ประกอบการไม้ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นการ ส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้สักให้มีเอกลักษณ์ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม และแข่งขันได้ อีกทั้ง เพื่อเพิ่มความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์การออกแบบผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย โดยใช้อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2. ผลิตภัณฑ์ผ้าหม้อห้อม

จังหวัดแพร่ เป็นแหล่งกำเนิดของผ้าพื้นเมืองหลากหลายชนิด ซึ่งแต่ละชนิดของผ้าพื้นเมืองแพร่ก็มี แหล่งกำเนิดทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของแต่ละชุมชนแตกต่างกัน จึงทำให้ผ้าพื้นเมืองของจังหวัดแพร่ มีอัตลักษณ์เฉพาะพื้นที่ที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นกันเรื่อยมาจนถึง ปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นอาชีพที่สามารถสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับชาวจังหวัดแพร่เป็นอย่างมาก ผ้าพื้นเมือง แพร่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีความโดดเด่น ที่แตกต่างกันของแต่ละชนิดผ้า จนเป็นที่รู้จักทั้งในและ ต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันกระแสแฟชั่นที่มีความหลากหลายในกลุ่มผู้บริโภค จึงทำให้ผ้าพื้นเมืองแพร่ซึ่งมีการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้ายังเป็นรูปแบบเดิม ๆ และยังไม่เป็นสากลมากนัก ซึ่งทำให้ตลาดของผ้าพื้นเมืองแพร่ ไม่สามารถขยายตลาดได้เพิ่มขึ้นมากนัก และความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคก็จะเป็นกลุ่มลูกค้าเดิมเฉพาะ บุคคลที่ชอบรูปแบบผ้าของผ้าพื้นเมืองแพร่ ซึ่งอาจจะขายได้เฉพาะบางตลาดเท่านั้น และเนื่องจากกลุ่ม ผู้ผลิตผ้าพื้นเมืองยังไม่มียุทธศาสตร์ความรู้ในการออกแบบ ดีไซน์ ผ้าพื้นเมืองให้มีความหลากหลาย เพราะส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผลิตผ้าผืน สำหรับการออกแบบตัดเย็บยังเป็นช่างรุ่นเดิม ออกแบบและตัดแบบเดิม ๆ ที่ตัวเอง ชำนาญเท่านั้น ทำให้ยังขาดนักออกแบบงานผ้าพื้นเมืองแพร่ที่เป็นเด็กรุ่นใหม่ ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการ นำเสนอผลงานในการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองแพร่ ให้เหมาะสมกับการใช้งานของแต่ละกลุ่มลูกค้า

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ในฐานะหน่วยงานที่สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่ม OTOP เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองแพร่ให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ต้อง มี การสร้างนักออกแบบรุ่นใหม่ (Yong Design) เพื่อจะได้ให้นักออกแบบรุ่นใหม่ นำองค์ความรู้ที่มีพร้อม กับ ความคิดสร้างสรรค์มาออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองแพร่ ให้มีความโดดเด่น สวยงาม เป็นสากลนิยมมากขึ้น

เพื่อจะได้ขยายตลาดกลุ่มลูกค้าเพิ่มมากขึ้น และยังสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองแพร่ได้มากขึ้น
อีก

3. การเกษตร /เกษตรแปรรูป

จากประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดแพร่ ที่เน้นการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน ให้มีความสำคัญ
ต่อมิติทางสังคมวิทยาและการปรับเปลี่ยนแบบแผนของชุมชนเกษตรจากที่เน้นการใช้สารเคมีมุ่งเน้น การทำ
เกษตรเชิงเดี่ยว มาสู่การทำเกษตรกรรมบนฐานการพึ่งพาและการอาศัยทุนภายในของพื้นที่ในการออกแบบ
การจัดการผลิตแบบใหม่เน้นการผสมผสานระหว่างเกษตรเชิงเดี่ยวและเกษตรธรรมชาติให้สอดคล้องกับการ
ยกระดับเศรษฐกิจของชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพแต่พัฒนาระบบการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจ
เพื่อให้เป็นประโยชน์กับเกษตรกรในพื้นที่ และนำหลักการจัดการเชิงเขตเกษตรอุตสาหกรรมมาปรับเป็นเขต
เกษตร สุขภาพเน้นการทำเกษตรกรรมที่อาศัยความรู้ของเกษตรกรอินทรีย์เป็นฐานในการวางระบบการจัดการ
ผลิตและการจำหน่ายทั้งตลาดภายในและภายนอกชุมชน โดยมีจุดเน้นการพัฒนาที่สำคัญ (Positioning)
ประกอบด้วย

1. เกษตรปลอดภัย มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐานสากล โดยการ
พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิต การแปรรูป การตลาดตั้งแต่ระดับต้นทาง กลางทางและปลายทางอย่าง
ครบวงจร รวมทั้งให้มีการนำผลงานวิจัยทั้งในเรื่องของการใช้พันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง เครื่องจักรกลและ
เทคโนโลยีการเกษตร ไปสู่การใช้จริงในกระบวนการผลิตของเกษตรกรเพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง มั่งคั่ง
และยั่งยืน

2. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร วัฒนธรรมวิถีชุมชน และธรรมชาติ พัฒนา ปรับปรุง จัดหาแหล่งท่องเที่ยว
เชิงเกษตร วัฒนธรรม และธรรมชาติ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนภาค เศรษฐกิจ
โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อให้มีการกระจายรายได้ให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นมีชีวิตความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้น

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ได้ขอรับงบประมาณ โครงการตาม
แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๓ โครงการ ได้แก่

๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ อาหารปลอดภัย การเสริมสร้าง
การใช้นวัตกรรมทางการเกษตรและการสร้างเครือข่ายทางการเกษตร งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. โครงการเพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้สักด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
เชิงสร้างสรรค์สู่การเป็น Furniture City งบประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓.โครงการเพิ่มมูลค่าเศษวัสดุเหลือทิ้ง งบประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ได้ร่วมกับหน่วยงานราชการ ภาคีเครือข่ายผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SMEs ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประชุมเพื่อทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ปี 2566 โดยประเมินศักยภาพในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของ
อุตสาหกรรม ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) รวมทั้งการ
วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล
ยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มภาคเหนือตอนบน 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่ และความต้องการของ
ประชาชน ปัญหาภาคอุตสาหกรรม ได้ข้อสรุปร่วมกันโดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมของ
จังหวัด และกำหนดกลยุทธ์เพื่อเป็นทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาในมิติที่สำคัญทุกด้านในพื้นที่ ดังนี้

การวิเคราะห์จุดแข็ง (S : strengths)

1. มีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีคุณภาพดี เช่น ข้าว พริก ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวโพดหวาน แก้วมังกร ต้นหอม ส้มเขียวหวาน พืชสมุนไพร และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ ใช้ระยะเวลาการเก็บเกี่ยวสั้น สร้างรายได้ทันที
2. มีแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ (seed) ปลุกและขยายแปลง รับรองโดยกรมการข้าว
3. ผลิตภัณฑ์ที่สืบทอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความหลากหลาย เป็นเอกลักษณ์ มีคุณภาพ สร้างคุณค่าและมีมาตรฐานที่ได้รับการรับรองในระดับสากล
4. มีแหล่งวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการเกษตร และภาคอุตสาหกรรม เช่น ชังข้าวโพด ชี้เลี้ยง เอื้อต่อภาคอุตสาหกรรม นำไปพัฒนาสู่สากล โดยแบ่งเป็นอุตสาหกรรมหนัก และอุตสาหกรรมเกษตรสมัยใหม่
- 5.ผู้ประกอบการ SMEs มีขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาต่อยอด นำไปจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

การวิเคราะห์จุดอ่อน (W : weakness)

- 1.ผู้ประกอบการยังให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม Cluster น้อย
- 2.ผู้ประกอบการบางราย ขาดการควบคุมคุณภาพและไม่ให้ความสนใจต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการผลิต
- 3.ขาดแคลนแรงงานฝีมือท้องถิ่น ทายาทสืบทอดกิจการ
- 4.ฐานข้อมูลทางอุตสาหกรรม ยังไม่สามารถนำไปวิเคราะห์และวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างสมบูรณ์
- 5.กิจการยังขาดการวางแผนธุรกิจด้านการเงินและการลงทุน
- 6.ตราสินค้ายังไม่เป็นที่รู้จักของกลุ่มเป้าหมาย
- 7.ช่องทางการประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้บริโภค

(2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์โอกาส (O : opportunities)

- 1.ความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ เป็นเส้นทางประตูสู่ภาคเหนือตอนบน
- 2.ภาครัฐบาลมีโครงการที่จะพัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งและบริการ มีการขยายเส้นทางคมนาคมทางบกโดยเฉพาะทางรถยนต์ที่จะเชื่อมโยงกับจังหวัดต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งการมีแผนสร้างรถไฟทางคู่ สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ สามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าล่านาตะวันออก และมีการขยายสนามบิน
- 3.ภาครัฐมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร ตามแนวคิด BCG Economy
- 4.ภาครัฐให้การส่งเสริมด้านการตลาดดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง
- 5.ภาครัฐสนับสนุนการยกระดับมาตรฐาน คุณภาพและพัฒนาผลิตภัณฑ์ สร้างเอกลักษณ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน
- 6.มีวัฒนธรรมล้านนา ช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์อุปสรรค (T: threats)

1. ข้อจำกัดด้านกฎหมาย เช่น พ.ร.บ. ผังเมือง เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนภาคอุตสาหกรรม
2. มีความเสี่ยงในการเกิดปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง
3. ต้นทุนการขนส่งสูง เนื่องจากการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างพื้นที่มาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต
4. ขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทางการเกษตร
5. การเกิดโรคระบาด

(๓) TOWS Matrix

การจัดทำ TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก SO (จุดแข็ง-โอกาส)

1. การพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่
2. การจัดการระบบสารสนเทศด้านคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงไปยังพื้นที่เป้าหมายได้อย่างสะดวก รวดเร็ว
4. การรวมกลุ่มทางการค้าเชื่อมโยงเครือข่ายอุตสาหกรรมทุกด้าน
5. การสนับสนุนการตลาดดิจิทัลและเครือข่ายด้านการสื่อสารที่จะส่งผลดีต่อการเพิ่มช่องทางการตลาดให้กับสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ที่มีชื่อเสียง

มาตรการเชิงปรับปรุง WO (จุดอ่อน - โอกาส)

1. การสนับสนุนงบประมาณสำหรับการจัดโครงการ เพื่อส่งเสริมทักษะการรวมกลุ่มให้กับผู้ประกอบการ
2. การสนับสนุนส่งเสริมด้านการตลาด การใช้เทคโนโลยีในการหาช่องทางการตลาดใหม่
3. การจัดกิจกรรมการเพิ่มคุณภาพและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดการรับรองมาตรฐานสินค้า
4. การสร้างแหล่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ผ่านเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย

มาตรการเชิงป้องกัน ST (จุดแข็ง - อุปสรรค)

1. การส่งเสริมความร่วมมือและสร้างการยอมรับจากชุมชนในการสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการที่สามารถดำเนินกิจการอย่างถูกกฎหมาย
2. การลดต้นทุนการขนส่งวัตถุดิบทางการเกษตร ผ่านการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ
3. การสร้างตลาดกลางทางการค้าเกี่ยวกับสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ
4. การค้าประกัน/รับรอง/ผู้ประกอบการเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณและการอนุมัติสินเชื่อสำหรับพัฒนา ผลิตภัณฑ์

มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง WT (จุดอ่อน - อุปสรรค)

1. การพัฒนาฝีมือแรงงานให้กับผู้ประกอบการและลูกจ้าง
2. การอบรมให้ความรู้ในด้านเงินทุนการพัฒนาสินค้า การรับรองมาตรฐานสินค้า และความหลากหลายของผลิตภัณฑ์
3. การส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการในลักษณะการบูรณาการด้านการตลาด การผลิต และการขนส่ง
4. การออกข้อกำหนดทางกฎหมาย ได้แก่ พ.ร.บ. ผังเมือง กฎหมายสนับสนุนสุราชุมชนที่ได้รับการยอมรับจากผู้ประกอบการ

(4) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
	- มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลาและสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว
SMEs	- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การเข้าถึงแหล่งเงินทุน
ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	- ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน เหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม - มีรายได้จากการจ้างงานของโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่
หน่วยงาน/สถานศึกษา	- มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน - มีการบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด

3.2 สารสำคัญของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

❖ วิสัยทัศน์

“บูรณาการระบบบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับนโยบาย BCG Economy”

❖ พันธกิจ

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในจังหวัดแพร่ให้มีมาตรฐานและยกระดับเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับนโยบาย BCG Economy
- 3) บูรณาการแผนงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ

❖ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

➤ เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาคุณภาพการผลิตให้ได้มาตรฐานและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ได้

➤ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของผู้ประกอบการได้รับการพัฒนา

➤ กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ			
		2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 นำเอานวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหาร	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนจาก จังหวัด 1. การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารจังหวัดแพร่	1	1	1	1
กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มผลิตภาพและพัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐาน	โครงการที่ สอจ. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม 1. โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) 2. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค 3. โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน (OPOAI-C)	1 1 1	1 1 1	1 1 1	1 1 1

2) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 2 การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

➤ เป้าประสงค์

ยกระดับกระบวนการผลิต โดยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ และการบริหารจัดการที่มี

นวัตกรรม

➤ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ ได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบด้วย

นวัตกรรมและเทคโนโลยี

➤ กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ			
		2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มผลิตภาพกระบวนการ ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเชิง สร้างสรรค์	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด 1. เพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้สักด้วย นวัตกรรมและเทคโนโลยี เชิงสร้างสรรค์สู่การเป็น Furniture City 2. เพิ่มมูลค่าเศษวัสดุเหลือทิ้ง	1	1	1	1
	โครงการที่ สอจ. ได้รับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม 1. โครงการ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนว ประชารัฐ	1	1	1	1

3) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 3 ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้สอดคล้อง

กับนโยบาย BCG Economy

➤ เป้าประสงค์

สร้างความรู้ความเข้าใจแนวนโยบาย BCG Economy ให้กับผู้ประกอบการ

➤ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

➤ กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ			
		2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 ให้ความรู้ความเข้าใจถึง แนวนโยบาย BCG Economy	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด 1.โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจถึง แนวนโยบาย BCG Economy	1	1	1	1
	2. โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม				
	3.โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่าย อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	1	1	1	1
		1	1	1	1

4) แนวทางการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่สากล

- เป้าประสงค์
บุคลากรในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีความเข้มแข็งและสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น
- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ			
		2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพ บุคลากรของหน่วยงาน	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม				
	1.โครงการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์	1	1	1	1
	2.โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ 3	1	1	1	1
	โครงการอื่น ๆ				
	1.โครงการ “เสริมสร้างการป้องกันและต่อต้านการทุจริตในการปฏิบัติงาน” ประจำปี พ.ศ. 2566	1	1	1	1
	2.โครงการพัฒนาศักยภาพองค์ความรู้เกี่ยวกับโรงงานจำพวกที่ 1 และจำพวกที่ 2 แก่เจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดแพร่	1	1	1	1

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ

1) การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารจังหวัดแพร่

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการสำคัญ	การเพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารจังหวัดแพร่
2. ชื่อแผนงาน	เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ อาหารปลอดภัย โดยใช้นวัตกรรมทางการเกษตร และสร้างเครือข่ายทางการเกษตร
3. แนวทางการพัฒนา	การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ อาหารปลอดภัย โดยใช้นวัตกรรมทางการเกษตร และสร้างเครือข่ายทางการเกษตร
4. หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตรมีบทบาทความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับคนจำนวนมาก เป็นแหล่งผลิตอาหารเลี้ยงชาวโลก ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหาร เป็นฐานวัตถุดิบให้กับภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ สร้างรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งยังเป็นวิถีชีวิต แหล่งภูมิปัญญา และวัฒนธรรมที่สืบทอดมา การพัฒนาภาคเกษตรให้ยั่งยืน จึงถือเป็นหัวใจของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อย่างไรก็ดีในระยะ 15 ปีที่ผ่านมา ภาคเกษตรประสบกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านเศรษฐกิจและสภาพภูมิอากาศส่งผลต่อโอกาสการพัฒนาโดยรวม ดังนั้น จึงจำเป็นที่ทุกภาคส่วนจะมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนในอนาคตอย่างเป็นรูปธรรม แก้ไขปัญหาอุปสรรคเดิบนวัตกรรมอย่างเป็นระบบควบคู่กับภาคอื่น เพื่อความก้าวหน้าอย่างพอเพียงและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันไปพร้อมกัน โดยคำนึงถึงคนในภาคเกษตรให้เกื้อหนุนกันทั้งเกษตรกร ผู้ประกอบการ นักวิจัยและสถาบันการเงิน ซึ่งภาครัฐเป็นหน่วยงานอำนวยความสะดวกอย่างเป็นระบบ การพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมา ภาคเกษตรยังคงมีบทบาทสำคัญในการช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชาติ ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาประเทศไทยจะได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจของโลกและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำให้เกิดภัยแล้งและน้ำท่วม ซึ่งปัจจุบันได้ส่งผลกระทบกับประเทศไทยอย่างรุนแรง รวมถึงสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสาขาเกษตรจะลดน้อยลง เมื่อเปรียบเทียบกับ

หัวข้อ	รายละเอียด
	กับสาขาการผลิตอื่นก็ตาม แต่ภาคเกษตรยังคงความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากการที่เกษตรกรเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศแล้ว สินค้าเกษตรยังได้ปรับเปลี่ยนบทบาทจากที่เคยเป็นสินค้า เพื่อการบริโภคภายในประเทศและส่งออกในรูปของสินค้าขั้นปฐม เป็นสินค้าที่ใช้เป็นวัตถุดิบเพื่อการผลิตของภาคการผลิตอื่น สร้างมูลค่าและรายได้แก่ประเทศมากขึ้น เช่น อุตสาหกรรม การแปรรูปอาหาร และล้อยางรถยนต์ เป็นต้น การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารเพื่อเชื่อมโยงตลาดมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างความสามารถในการแข่งขันประเทศ มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนเศรษฐกิจฐานราก แผนย่อย : การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ รวมถึงแผนแผนปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มผลผลิตและศักยภาพในการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมหลักและอุตสาหกรรมใหม่ที่กำลังเติบโต รวมถึงปัจจัยสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันโดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพแรงงานภาคเกษตร อุตสาหกรรมและ SMEs อีกทั้งยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่จะประกาศใช้ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตั้งแต่ ปี 2566 – 2570 โดยประเด็นที่สอดคล้องได้แก่ 1. เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หมายเหตุที่ 1 เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง นอกจากนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารยังมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดแพร่ พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับขีดความสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตร เศรษฐกิจ การค้า การลงทุนให้สามารถแข่งขันได้ เชื่อมโยงภูมิภาคและต่างประเทศ แผนงานที่ 2 การเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพอาหารปลอดภัย โดยใช้นวัตกรรมทางการเกษตรและสร้างเครือข่ายทางการเกษตร จังหวัดแพร่ เป็นอีกหนึ่งจังหวัดหนึ่งที่ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตร

หัวข้อ	รายละเอียด
	มากมาย เช่น ผักสด ผลไม้สด ผลผลิตเหล่านี้ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมากจากการเก็บเกี่ยว สภาพของอากาศ การบรรจุหีบห่อและการขนส่งที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น ผู้ผลิตภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ควรได้รับการพัฒนาโดยการให้องค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการผลผลิตอย่างครบวงจรตั้งแต่ การเก็บเกี่ยวจนถึงการบรรจุหีบห่อ รวมถึงการสร้างแบรนด์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ซึ่งจะช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันยังช่วยลดความเสียหายของผลผลิตและเป็นการช่วยให้ผลผลิตถึงมือผู้บริโภคในสภาพที่ดีและจำหน่ายได้ในราคาที่สูง และทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสในการขยายช่องทางการตลาดให้กับเกษตรกรได้เป็นอย่างดี สภาพปัญหา / ความต้องการ : จากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร จำนวน 53 โรงงาน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 158 กลุ่ม และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดแพร่ และจากสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันผู้ประกอบการ SMEs/วิสาหกิจด้านอุตสาหกรรมแปรรูปต้องประสบปัญหาด้านต้นทุน แรงงานที่ปรับตัวสูงขึ้น และมาตรฐานความปลอดภัยที่เข้มงวด หากไม่ปรับตัว จะมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันและส่งผลกระทบต่อความยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต จึงเป็นวิธีที่จะช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs/วิสาหกิจให้มีความสามารถในการแข่งขันและประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้เทคนิควิธีการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปของจังหวัดแพร่ต่อไปในอนาคต ความเร่งด่วน : (ระดับความจำเป็นเร่งด่วน) : จำเป็นต้องเร่งดำเนินการโดยเร็ว เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการปรับตัวจากสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในกระบวนการผลิต จึงเป็นวิธีที่จะช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs/วิสาหกิจให้มีความสามารถในการแข่งขันและประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
5. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหาร ให้มีความสะอาด ปลอดภัย มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
	2. เพื่อพัฒนารูปแบบของสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค 3. เพื่อสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้าในอุตสาหกรรมแปรรูป การเกษตรและอาหาร 4. เพื่อให้จังหวัดแพร่มีสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความโดดเด่น 5. เพื่อเพิ่มโอกาสการจำหน่ายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เกิดจาก อุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร และอาหารผ่านการเชื่อมโยง เครือข่ายผู้ประกอบการที่มีศักยภาพทั้งในและต่างประเทศ
6. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	1. ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบด้วย นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อสู่ตลาดสากล ไม่น้อยกว่า 80 ราย 2. ผู้ประกอบการ ได้รับองค์ความรู้ด้านการออกแบบและดีไซน์ ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 20 ราย 3. ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปได้รับการออกแบบและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 20 ราย 20 ผลิตภัณฑ์
7. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ใน 8 อำเภอของจังหวัดแพร่และต่างจังหวัด
8. กิจกรรมหลัก	
8.1 กิจกรรมย่อยที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยแนวคิดนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์ 123,050 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่
8.2 กิจกรรมย่อยที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จ้างเหมากิจกรรมพัฒนาเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 2,876,950 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่
9. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
10. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ระยะเวลาดำเนินโครงการ 12 เดือน เริ่มต้นปี 1 ตุลาคม 2566 สิ้นสุดปี 30 กันยายน 2567
11. งบประมาณ	3,000,000 บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
12. ผลผลิต (Output)	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหาร และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนาเชิงลึกด้านการออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 20 ราย 20 ผลิตภัณฑ์
13. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	1. ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการในด้านการปรับรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี 2. สร้างภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปด้วยการออกแบบที่ทันสมัยและสวยงาม 3. ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับการออกแบบมีมูลค่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

2) โครงการเพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้สักด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์สู่การเป็น Furniture City

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มมูลค่าเฟอร์นิเจอร์และผลิตภัณฑ์ไม้สักด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์สู่การเป็น Furniture City
2. ชื่อแผนงาน	เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การค้าการลงทุนให้สามารถแข่งขันได้ เชื่อมโยงภูมิภาคและต่างประเทศ
3. แนวทางการพัฒนา	การสร้างมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การค้า การลงทุนให้สามารถแข่งขันได้ เชื่อมโยงภูมิภาค และต่างประเทศ
4. หลักการและเหตุผล	ที่มา : ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ข้อ 2 การสร้างความสามารถด้านการแข่งขัน นโยบายรัฐบาลข้อ 6 การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมายเหตุที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายว่าด้วยเรื่องส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมและกลุ่มผู้ผลิตชุมชน สนับสนุนด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อให้สามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น ทำให้ชุมชนมีรายได้ที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ปัจจุบันจังหวัดแพร่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) อยู่ในอันดับที่ 56 ของประเทศไทย โดยมีอัตราการเติบโตอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 0.02 – 0.06 (สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) ทั้งนี้ หากพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดโดยละเอียด ณ ราคาตลาดประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่าเท่ากับ 82,656 ล้านบาท รายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคนอกการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 80.75 ของโครงสร้าง

หัวข้อ	รายละเอียด
	เศรษฐกิจ และเมื่อพิจารณาในส่วนของภาคอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2565 พบว่า อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ มีโรงงานอยู่ทั้งหมด 71 แห่ง และสร้างรายได้ให้กับจังหวัดแพร่กว่า 900 ล้านบาท อยู่ในอันดับที่ 2 จากประเภทอุตสาหกรรมมากกว่า 20 ประเภท และยังมีอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือนกว่า 70 แห่ง ซึ่งสร้างรายได้กว่า 600 ล้านบาท แก่จังหวัดแพร่ โดยใช้คนงานรวมจำนวนกว่า 3,700 คน นอกจากนี้ จากการพิจารณาสัดส่วนของพื้นที่ป่าเศรษฐกิจต่อพื้นที่จังหวัดแพร่ ในปี 2560 – 2562 พบว่า จังหวัดแพร่ เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าเศรษฐกิจต่อพื้นที่จังหวัดสูงสุดเป็นลำดับที่ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดลำปาง โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี อนึ่ง อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้สักจังหวัดแพร่ เป็นผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาจากท้องถิ่นที่สืบทอดมายาวนานกว่าร้อยปี จึงเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดที่รู้จักโดยทั่วไปแต่ไม่ได้แพร่หลาย อย่างไรก็ตาม ด้วยความต้องการของตลาดเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน และวัตถุดิบจากไม้มีจำนวนความต้องการเพิ่มขึ้น ดังนั้น แม้ว่าปัจจุบันป่าเศรษฐกิจ จะมีจำนวนมากขึ้น และมีจำนวนแรงงานที่ตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว ทว่า การสร้างมาตรฐานและคุณภาพของเฟอร์นิเจอร์เป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ตลอดจนด้วยความเป็นอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน ถือเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ทำให้มีความจำเป็นจะต้องใช้ไม้ที่เกิดประสิทธิภาพของระบบที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นน้ำ – กลางน้ำ - ปลายน้ำ ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยจังหวัดแพร่ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่ช่วงระยะเวลา พ.ศ.2566 – 2570 ฉบับบททวน พ.ศ. 2567 สู่การเป็นเมือง Furniture City ซึ่งได้มีการส่งเสริมและพัฒนาด้านการออกแบบและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างอัตลักษณ์เฉพาะตัวและเกิดมูลค่าเพิ่ม สร้างการตลาดเชิงรุกและการประชาสัมพันธ์ สภาพปัญหา / ความต้องการ : เนื่องจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ ยังขาดความเข้าใจ และยังไม่เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ไม้สัก โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ของตนเองมากนัก อาจจะทำให้ไม่มีองค์ความรู้ด้านการออกแบบไม่ยอมเปลี่ยนกระบวนการผลิต ขาดเงินทุนในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตในการจัดทำผลิตภัณฑ์รูปแบบที่ทันสมัยและรูปแบบใหม่ หรือไม่มีหน่วยงานที่สามารถให้การสนับสนุนทางด้านนี้ได้เต็มที่ ประกอบกับผลิตภัณฑ์รูปแบบเดิม ๆ ยังสามารถจำหน่ายได้อย่างต่อเนื่อง

หัวข้อ	รายละเอียด
	และมีตลาดรองรับที่มั่นคงอยู่แล้ว จึงไม่กล้าตัดสินใจปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยโดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาปรับใช้ จึงจำเป็นต้องปรับแนวคิดและให้องค์ความรู้ด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่สักรับกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคในยุคสมัยปัจจุบันที่ต้องการผลิตภัณฑ์ไม่สักรที่มีรูปทรงโมเดิร์น ทันสมัย ขนย้ายสะดวก และถอดประกอบได้ มีฟังก์ชันการใช้งานที่หลากหลาย ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้นได้ ความเร่งด่วน : จำเป็นต้องเร่งดำเนินการโดยเร็ว สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มผู้ผลิตชุมชน จำเป็นที่จะต้องมุ่งเน้นและพัฒนา ในด้านการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับมูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการออกแบบและพัฒนาโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีแล้ว เพื่อให้ใช้วัตถุดิบอย่างคุ้มค่าเนื่องจากต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบผลิตภัณฑ์ และปรับกระบวนการผลิตให้สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น และต้องสามารถแข่งขันได้ในตลาดอาเซียนและตลาดสากลต่อไปได้ สามารถสร้างรายได้และความเข้มแข็งให้กับกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มผู้ผลิตชุมชนได้มากขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจฐานรากมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนต่อไป
5. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1) เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการไม้ทั้งผู้ผลิตชุมชน หรือกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ได้รับองค์ความรู้และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาปรับใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่สักรจังหวัดแพร่ 2) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ไม่สักรด้วยการออกแบบเชิงสร้างสรรค์โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี 3) เพื่อขยายตลาดผลิตภัณฑ์ไม่สักรที่ออกแบบเชิงสร้างสรรค์โดยใช้นวัตกรรมร่วมกับภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นได้มากขึ้น
6. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	1. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ หน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อสู่ตลาดสากล ไม่น้อยกว่า 80 ราย 2. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้ ได้รับองค์ความรู้ด้านการออกแบบและดีไซน์ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 20 ราย

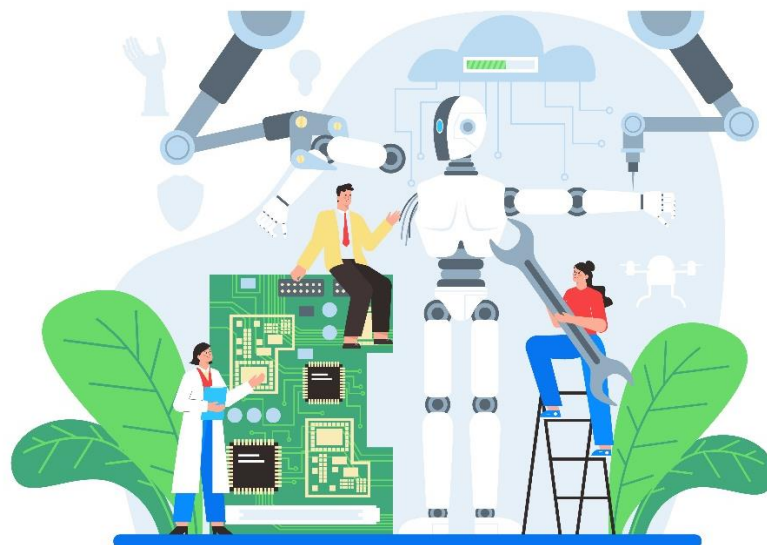
หัวข้อ	รายละเอียด
	3. ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 20 ราย 20 ผลิตภัณฑ์
7. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ใน 8 อำเภอของจังหวัดแพร่และต่างจังหวัด
8. กิจกรรมหลัก	
8.1 กิจกรรมย่อยที่ 1 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรมอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยแนวคิดนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงพาณิชย์ 123,050 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดแพร่ วิทยาลัยชุมชนแพร่
8.2 กิจกรรมย่อยที่ 2 งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	จ้างเหมากิจกรรมพัฒนาเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ 2,876,950 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดแพร่ วิทยาลัยชุมชนแพร่
9. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่ สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดแพร่ วิทยาลัยชุมชนแพร่
10. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ระยะเวลาดำเนินโครงการ 12 เดือน เริ่มต้นปี 1 ตุลาคม 2566 สิ้นสุดปี 30 กันยายน 2567
11. งบประมาณ	3,000,000 บาท
12. ผลผลิต (Output)	ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเชิงลึกด้านการออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ จำนวน 20 ราย 20 ผลิตภัณฑ์
13. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	1. ยกระดับทักษะการออกแบบของผู้ประกอบการในด้านการปรับรูปแบบผลิตภัณฑ์ไม่สีกด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี 2. สร้างภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ไม่สีกด้วยการออกแบบที่ทันสมัยและสวยงาม 3. ผลิตภัณฑ์ไม่สีกที่ได้รับการออกแบบมีมูลค่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10

3) โครงการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจเหลือทิ้ง

หัวข้อ	รายละเอียด
1. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจเหลือทิ้ง
2. ชื่อแผนงาน	เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควันและ แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ
3. แนวทางการพัฒนา	การบริหารจัดการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม
4. หลักการและเหตุผล	จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ข้อที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ทางด้านการเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่ม เกษตรปลอดภัยและเกษตรแปรรูป แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่จะประกาศใช้ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตั้งแต่ ปี 2566 – 2570 โดยประเด็นที่สอดคล้องได้แก่ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม หมายเหตุที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนคาร์บอนต่ำ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 พ.ศ. 2566-2570 ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือสาธารณภัย แนวทางการพัฒนาที่ 6 บริหารจัดการพื้นที่ทางการเกษตรและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดปัญหาหมอกควัน แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ 2566-2570 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ แบบบูรณาการอย่างยั่งยืน แผนงานการบริหารจัดการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการปลูกข้าวและข้าวโพดเป็นจำนวนมาก ทำให้มีเศษวัสดุเหลือทิ้งจากนาข้าวและข้าวโพดโดยมีเศษวัสดุเหลือทิ้งจากนาข้าวประมาณ 210,000 ตันต่อปี จากข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ประมาณ 140,000 ตันต่อปี (ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่) เนื่องจากมีเศษวัสดุเหลือทิ้งตามข้อมูลข้างต้นอยู่เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจึงทำให้เกษตรกรใช้วิธีการกำจัดด้วยการเผาในที่โล่งเตียน ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิตและลดเวลาในการกำจัดของเกษตรกร ซึ่งการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก เช่น ปัญหาการเพิ่มปริมาณฝุ่นละออง PM 2.5 PM 10 เข้าสู่ชั้นบรรยากาศ อีกทั้งแก๊สพิษต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดโรคมะเร็งและ

หัวข้อ	รายละเอียด
	โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ดังนั้นจึงควรมีการรณรงค์ให้เกษตรกรลดการเผาในที่โล่งเตียน โดยหันมาแปรรูปเศษวัสดุเหลือทิ้งทางเกษตรเป็นบรรจุภัณฑ์ต่างๆ เพื่อลดปัญหาการทำลายสิ่งแวดล้อม อีกทั้งบรรจุภัณฑ์แปรรูปต่างๆ นั้นสามารถผลิตใช้ได้เองในชุมชนเพื่อลดค่าใช้จ่าย ตลอดจนสามารถต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน เป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอีกทางหนึ่งด้วย (1.2) สรุปสาระสำคัญ สภาพปัญหา / ความต้องการ : จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดหนึ่งมีการปลูกข้าวและข้าวโพดเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอำเภอร้องกวาง อำเภออง อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น อำเภอสอง อำเภอละงู อำเภอเมือง เป็นต้น ซึ่งหลังการเก็บเกี่ยวจะมีเศษวัสดุเหลือทิ้งจากนาข้าวและข้าวโพด อยู่เป็นจำนวนมาก ประชาชนส่วนหนึ่งมีความเดือดร้อนในการหาวิธีการกำจัดเศษวัสดุทั้งหลายเหล่านี้โดยไม่ใช้วิธีการเผา อีกทั้งประชาชนกลุ่มนี้มีความต้องการองค์ความรู้และเทคโนโลยีจากรัฐในการแปรรูปหรือกำจัดเศษวัสดุโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
5. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1.เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้และสามารถแปรรูปเศษวัสดุเหลือทิ้งเป็นบรรจุภัณฑ์ต่างๆได้ 2. เพื่อให้เกษตรกรมีความตระหนักถึงโทษของการเผาวัสดุเหลือทิ้งทางเกษตรในที่โล่งเตียน 3. เพื่อให้เกษตรกรมีแนวทางต่อยอดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากเศษวัสดุเหลือทิ้ง
6. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นในเรื่องการแปรรูปวัสดุเหลือทิ้งไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
7. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ใน 8 อำเภอของจังหวัดแพร่และต่างจังหวัด
8. กิจกรรมหลัก	เพิ่มมูลค่าเศษวัสดุเหลือทิ้ง งบประมาณ 1,000,000 บาท สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ สำนักงานเกษตรจังหวัดแพร่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ
9. หน่วยงานดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
10. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ระยะเวลาดำเนินโครงการ 12 เดือน เริ่มต้นปี 1 ตุลาคม 2566 สิ้นสุดปี 30 กันยายน 2567

หัวข้อ	รายละเอียด
11. งบประมาณ	1,000,000 บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)
12. ผลผลิต (Output)	1) เกษตรในจังหวัดแพร่ มีองค์ความรู้และมีแนวทางต่อยอดในการพัฒนาการแปรรูปเศษวัสดุเหลือทิ้งเป็นบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ได้ ๒) เกิดอาชีพทางเลือกใหม่ของเกษตรกรในการแปรรูปเศษวัสดุเหลือทิ้ง ๓) เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในจังหวัดแพร่ 4) ปริมาณเศษวัสดุเหลือทิ้งลดลง
13. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกษตรกรจำนวน 200 ราย มีองค์ความรู้และมีแนวทางต่อยอดในการพัฒนาการแปรรูปเศษวัสดุเหลือทิ้งเป็นบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ ได้ และเกษตรกรตระหนักถึงโทษจากการเผาในที่โล่งเตียน

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ รายปี พ.ศ. 2566 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. 2566 ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. 2566 ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดแพร่ ปี 2566 – 2570	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ปี 2566
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน	แพร่เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เกษตรปลอดภัย ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ ท่องเที่ยวยั่งยืน	บูรณาการระบบบริหารจัดการเพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้สอดคล้องกับนโยบาย BCG Economy
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1	ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่	ยกระดับขีดความสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตร เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ให้สามารถแข่งขันได้ เชื่อมโยงภูมิภาคและต่างประเทศ	การสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2	ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0	ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแล อุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3	ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG	สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม	ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และยั่งยืน	ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับนโยบาย BCG Economy
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล	พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ	ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำ และเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อรองรับการเป็นเมืองน่าอยู่	การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่สากล

4.3 ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ตามแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

โครงการ	การดำเนินงาน		งบประมาณ	
	แผน	ผล	แผน (บาท)	ผล (บาท)
ค่าใช้จ่ายแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด	1 ครั้ง	1 ครั้ง	30,000	30,000
ค่าใช้จ่ายในการจัดทำข้อมูลภาคอุตสาหกรรม เพื่อการเตือนภัยเศรษฐกิจ	จัดทำรายงาน 19 รายงาน	ทำรายงาน 19 รายงาน	41,300	41,300
ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	เป้าหมายอบรม/ออกเยี่ยมให้คำปรึกษา 537 ราย	จัดอบรม/ออกเยี่ยมให้คำปรึกษา 742 ราย	375,000	375,000
ค่าใช้จ่ายการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	จัดกิจกรรมอบรม/ศึกษาดูงาน/สานสัมพันธ์ 1 ครั้ง	อบรม/ศึกษาดูงาน/สานสัมพันธ์ 1 ครั้ง	28,200	28,200
ค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการลุ่มน้ำและพัฒนาระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม	จัดเก็บ/ตรวจสอบคุณภาพน้ำ/ชี้แจงทำความเข้าใจ/ศึกษาดูงาน 1 ครั้ง	เก็บ/ตรวจสอบคุณภาพน้ำ/ชี้แจงทำความเข้าใจ/ศึกษาดูงาน 1 ครั้ง	20,300	20,300
ค่าใช้จ่ายการส่งเสริมและพัฒนาด้านงานมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	กรอบรับคำขอ 85 ราย	คำขอที่รับ 117 ราย	255,300	255,300
ค่าใช้จ่าย แปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม 1 จังหวัด 1 ชุมชน OPOAI-C	อบรม 30 ราย/พัฒนาผลิตภัณฑ์ 4 ราย	เข้าอบรม 35 ราย/ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 4 ราย	222,400	222,400
การดำเนินงานกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐประจำจังหวัดแพร่	จำนวนผู้ยื่นคำขอสินเชื่อ 38 ราย/ผ่านหลักเกณฑ์ 26 ราย/อนุมัติสินเชื่อ 24 ราย/ได้รับสินเชื่อ 24 ราย		วงเงินที่ได้รับการอนุมัติสินเชื่อ 18,366,000 บาท	

<http://bit.ly/3XetOJP>

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแพร่
369 หมู่ 5 ตำบลแม่ห้วย อำเภอเมืองแพร่
จังหวัดแพร่ 54000
โทรศัพท์ 0 5464 9731
<https://phrae.industry.go.th/th>